

PAUL DE BLOT:
"VAN GROOT BELANG IS DE
VERANTWOORDELIJKHEID
VAN WERKGEVERS OM
DE WERKDRIJK TE
VERMINDEREN"

Kinderen zijn geen jonge volwassenen

TEKST PAUL DE BLOT | BEELD NYENRODE

Ik werd getroffen door het bericht dat het aantal overvallen in Nederland wel terugloopt, maar dat het aantal gepleegd door tieners van 12 tot 15 jaar in een paar jaar tijd bijna is verdubbeld. Daarbij werden soms zware wapens gebruikt. Ik schrok ervan, want dat is zeer verontrustend en bedreigend voor onze toekomst. Waardoor komt dat?

Kinderen worden niet als misdadiger geboren en toch gebeurt dit. Opgroeïende kinderen kunnen voor steun altijd terugvallen op hun ouders. Wanneer die gaan scheiden verliezen de betrokken kinderen daardoor hun geborgenheid. Ze lopen de kans een trauma op te lopen. Het aantal scheidingen in Nederland is hoog. De gedupeerde kinderen kunnen verkeerde keuzes maken als ze op zoek zijn naar houvast.

Kinderen zijn geen jonge volwassenen.

Het onderwijs, en met name het basisonderwijs, kan daar iets aan doen, maar ook hier is de situatie weinig rooskleurig. De leerkrachten kampen met een te hoge werkdruk en krijgen veel te weinig waardering voor werk, ook in financieel opzicht. De klassen zijn vaak te groot en veel kinderen hebben psychische problemen door gescheiden ouders of culturele vervreemding als vluchteling of allochtoon.

Door de grote nadruk op eenzijdige kennis en controleprocedures is er weinig tijd voor begeleiding en vorming van de leerlingen. Veel onderwijskrachten verliezen het plezier in hun werk en gaan weg. Dat verergert de situatie.

Deze factoren scheppen voor opgroeiende kinderen een ideale voedingsbodem voor de misdaad. De politie kan dan wel dweilen, maar de kraan blijft open. Een oplossing is niet gemakkelijk want verbetering is alleen mogelijk door een aanpak op meerdere niveaus.

Van groot belang is de verantwoordelijkheid van de werkgevers om de werkdruk te verminderen. Daardoor krijgen ouders meer tijd voor hun kinderen, die zich thuis beter op hun ge-

mak zullen voelen. Dat zal ook tot minder echtscheidingen leiden.

Daarnaast is ook een hogere waardering van onderwijzend personeel van groot belang, ook financieel. Het gaat niet zozeer om het bestuur maar om de mensen in de klas die met plezier les willen geven. De bureaucratische taken en rapportages zijn, naast een te eenzijdige gerichtheid op kennis, ook vaak verstrend voor de karaktervorming van het kind om met plezier te leren.

In feite hebben we allemaal op de één of andere manier met kinderen te maken. Dan kan ook iedereen naar eigen mogelijkheden iets bijdragen aan de zorg voor de jeugd en de voedingsbodem voor criminaliteit verzwakken. ■

Paul de Blot

Paul de Blot (1924, Java) studeerde theologie, filosofie, natuurkunde, psychologie, wetenschapsfilosofie, bedrijfskunde en spiritualiteit. Op Nyenrode promoveerde hij op zijn proefschrift *Vernieuwing in een chaotische omgeving door vernieuwing van de mens*. In deze studies specialiseerde hij zich vooral op de evolutie, het geluk bij Plato en de cultuurfilosofie.

Tijdens deze vorming deed hij werk als bouwarbeider bij de Bouworde in Duitsland voor de huisvesting van de Oostduitse vluchtelingen, in het Midden-Oosten in de kibboets van Tel Aviv en gaf les in het lager en middelbaar onderwijs op Java. Van 1962 tot 1978 doceerde hij Indonesische staatsleer, filosofie, godsdienstleer en ecologische technologie aan de staatsuniversiteit in Yogyakarta en was aalmoezenier van de Indonesische Marine.

Na de mislukte communistische staatsgreep in Indonesië van 1965 werd hij belast met de zorg voor de slachtoffers van de staatsgreep, waaronder de 500.000 gevangenen in de concentratiekampen.

In 1979 werd hij benoemd tot studentenmoderator aan de Universiteit Nyenrode en gaf daar ook trainingen voor bedrijfskundigen. In 2007 volgde zijn aanstelling tot hoogleraar Business Spiritualiteit aan de Business Universiteit Nyenrode.